

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 826/2023
07.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Гордане Којић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА–адвоката Николе Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К.бр.585/22 од 24.01.2023. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 бр.54/23 од 24.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 07.09.2023. године, донео је:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА–адвоката Николе Петровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К.бр.585/22 од 24.01.2023. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 бр.54/23 од 24.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К.бр.585/22 од 24.01.2023. године, окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело лака телесна повреда из члана из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, па му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 51.365,00 динара и на име трошкова паушала износ од 5.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 бр.54/23 од 24.04.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Петровића и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву К.бр.585/22 од 24.01.2023. године.

Против наведених правоснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА–адвокат Никола Петровић, због повреде закона из

члана 16., 438. став 1. тачка 9) и 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде члана 32. Устава Републике Србије, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се по закону нису могле засновати и то на налазима и мишљењима судских вештака др Дражена Јелаче и др Ђорђа Цигановића. Свој став бранилац образлаже тиме да наведени налази садрже службене белешке МУП-а о обавештењима примљеним од грађана као и исказ окривљеног датог у полицији, којом приликом окривљени није имао браниоца. По оцени браниоца, увид од стране оба вештака у садржину службене белешке и исказ окривљеног је сигурно имало утицаја на садржину налаза вештака, због чега су исти незаконити и самим тим нису могли бити коришћени као доказ.

Овакве наводе бранио окривљеног, Врховни суд је оценио неоснованим. Наиме, из налаза и мишљења др Дражена Јелаче од 22.09.2020. године произилази да у истом јесу наведени сви записници који су до тог тренутка сачињени у кривичном поступку који се водио против окривљеног АА, и да су у делу налаза који носи наслов „Предметни спис“, између осталог, цитирани и „Записник о саслушању осумњиченог АА, састављен у службеним просторијама ПУ Панчево дана 20.11.2019. године“ и „Службена белешка о обавештењу примљеном од грађанина ББ састављена у службеним просторијама ПУ Панчево дана 19.11.2019. године“ и наведена њихова садржина. У налазу и мишљењу др Ђорђа Цигановића од 11.12.2022. године су цитирани извештај МУП Панчево и записник о пријему кривичне пријаве заједно са изјавом оштећеног. Међутим, закључци и мишљења ових вештака о томе које телесне повреде је задобио оштећени нису засновани на наведеним записницима и извештајима, већ на медицинској документацији која се налази у списима предмета и која је цитирана у самим налазима, а ради се о извештају лекара специјалисте Опште Болнице у Панчеву од 11.08.2029. године, извештаја радиолога из Опште болнице Панчево од 10.08.2019. године, уверења о здравственом стању из Дома здравља Панчево-здравствена амбуланта ... од 28.09.2019. године и стручног мишљења из Опште болнице Панчево од 11.03.2020. године.

Имајући наведено у виду, супротно наводима захтева за заштиту законитости, наведени налази и мишљења представљају законите доказе и не ради се о доказима који би по начину прибављања и садржају били незаконити докази, па се неосновано захтевом указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У осталом делу захтева, бранилац указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, односно да је дошло до прекорачења оптужбе, из разлога што се димензије стола, за који је суд утврдио да се ради о опасном средству, разликују у оптужном акту и у првостепеној пресуди. Бранилац наведено образлаже тиме да је тужилаштво остало при свом опису наведеног стола, за које је одбрана тврдила да се не ради о опасном средству, док је суд утврдио друге димензије, чиме је прекорачена оптужба, а наведене димензије су од одлучног значаја у погледу степена његове подобности за наношење тешких телесних повреда.

Оптужним предлогом Основног јавног тужилаштва у Панчеву Кт.бр. 1620/19 од 03.02.2021. године, окривљеном АА је стављено на терет да је „дана 10.08.2019. године, у ..., у стању урачунљивости, свестан свога дела, да је исто забрањено, те је хтео његово извршење, средством подобним да тело тешко повреди, другог лако телесно повредио, тако што је на манифестацији „...“, која се одвијала у старом парку који се налази на углу улице Аксентија Максимовића и ул. Мите Вукосављева, након краће вербалне расправе, средством подобним да тело тешко повреди, дрвеним столом на расклапање, димензија 80 цм x 10 цм, задао ударац у потиљачном делу главе оштећеном ВВ из ..., услед чега је оштећени задобио лаку телесну повреду у виду нагњечења и крвног подлива у потиљачном делу главе, чиме је извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези члана 1. КЗ.

Дописом од 31.03.2021. године, Основно јавно Тужилаштво у Панчеву је извршило измену чињеничног описа оптужног предлога Кт.бр. 1620/19 од 03.02.2021. године, тако што су речи „димензија 80 цм x 10 цм“ замењене речима „димензија 80 цм x 50 цм“.

У изреци пресуде Основног суда у Панчеву К.бр.585/22 од 24.01.2023. године наведено је да је окривљени АА „дана 10.08. 2019. године, у ..., свестан свога дела, те је хтео његово извршење, средством подобним да тело тешко повреди, другог лако телесно повредио, тако што је у стању обичног пијанства лаког до средњег степена, услед чега су његове способности да схвати значај свог дела и управља својим поступцима биле смањене али не у битној мери, на манифестацији „...“, која се одвијала у старом парку који се налази на углу улице Аксентија Максимовића и ул. Мите Вукосављева, након краће вербалне расправе, средством подобним да тело тешко повреди, дрвеним столом на расклапање, димензија 80 цм x 50 цм, задао ударац у потиљачном делу главе оштећеном ВВ из ..., услед чега је оштећени задобио лаку телесну повреду у виду нагњечења и крвног подлива у потиљачном делу главе, чиме је извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези члана 1. КЗ.

Према одредби члана 420. став 1. ЗКП, пресуда се може односити само на лице које је оптужено (субјективни идентитет пресуде и оптужбе) и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници (објективни идентитет пресуде и оптужбе).

По оцени Врховног суда, чињеничним описом радњи извршења у изреци правноснажне пресуде суд није прекорачио оптужбу, с обзиром да у чињеничном опису постоји идентитет лица које је оптужено и то окривљеног АА (субјективни идентитет) и дела које је предмет оптужбе и то кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези члана 1. КЗ (објективни идентитет) а чињенични опис

наведених кривичних дела у изреци првостепене пресуде у битном се не разликује од оног наведеног у оптужном предлогу и исто је подобљено у утврђеном чињеничном стању током доказног поступка.

Супротно наводима захтева за заштиту законитости, није дошло до прекорачења оптужбе, с обзиром да су у чињеничном опису првостепене пресуде наведене оне наведене димензије стола, које су наведене и у прецизираном оптужном предлогу.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи и да је побијаним пресудама повређено једно од основних начела кривичног права, *in dubio pro reo*, односно одредба члана 16. ЗКП, а која повреда одредаба ЗКП не представља законски разлог због кога је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, па се овај суд у разматрање и оцену ове повреде није упуштао.

Осим тога, бранилац окривљеног је захтев за заштиту законитости поднео и због повреде члана 32. Устава Републике Србије, са образложењем да је окривљеном повређено право на правично суђење.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слободе окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, већ само назначио назив те одлуке у захтеву, то је Врховни суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости нема прописан садржај, па се у разматрање и оцену наведене повреде, није упуштао.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, бранилац оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа, а што, не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па се Врховни суд ни у разматрање и оцену изнетих навода захтева, није упуштао.

Због свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде и захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је одбијен као неоснован.

**Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић